

Sygn. akt **II K 1162/12 (1Ds. 2887/12)**

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 16 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Statkiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Barbara Turowska-Sojka

po rozpoznaniu sprawy

P. S. syna Z. i Z. z domu S.

urodzonego (...) we W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 22 marca 2012 roku we W. doprowadził J. J. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 450 zł poprzez wystawienie do zamiany towaru w postaci telefonu komórkowego m-ki N. (...) na inny telefon o podobnej wartości za pośrednictwem portalu internetowo-aukcyjnego T..pl. a następnie odebranie telefonu m-ki n. (...) z góry powziętym zamiarem niewywiązania się z przyjętego zobowiązania i nieodesłaniem oferowanego do zamiany telefonu,

- tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

* * *

I. uznaje oskarżonego **P. S.** za winnego popełnienia czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, z tym, że przyjmuje, iż stanowi on wypadek mniejszej wagi, tj. występku z art. 286 § 3 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 3 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary ograniczenia wolności zawiesza oskarżonemu warunkowo na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem przez zapłatę na rzecz J. J. (1) kwoty 450 zł, w terminie 6 (sześciu) miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W wyniku przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 lutego 2012 r. P. S., korzystając z komputera firmy (...), w której pracował, umieścił na portalu ogłoszeniowym Tablica. pl. ogłoszenie o zamianie telefonu komórkowego- deklarował, że przedmiotem zamiany ma być telefon marki N. (...), podał adres mailowy (...)(...). Skontaktował się z nim, na ten adres, J. J. (1), który przedstawił do wymiany telefon marki N. (...) wartości 450 zł W kontakcie internetowym oskarżony zgodził się na wymianę aparatów. J. J. (1) telefon -zgodnie z ustaleniami- wysłał w dniu 22 lutego 2012 r. P. S., ale ten telefonu wskazanego w ogłoszeniu nie wysłał i nie zamierzał wysłać. J. zwrócił się do niego po kilku dniach oczekiwania mailem o informacje,

ale żadnej odpowiedzi nie uzyskał. Oskarżony skontaktował się z nim po trzech tygodniach, zapewniając, początkowo, że telefon przesłał, a potem deklarując, że sprawę załatwi. Po kolejnym okresie oczekiwania na wywiązania się przez oskarżonego z umowy J. J. (1) o zdarzeniu zawiadomił policję.

Dowód: protokół zawiadomienia o przestępstwie zeznania pokrzywdzonego k.4.,, częściowo wyjaśnienia oskarżonego k.60-61, zeznania K. F. k. 54

Oskarżony nie był dotychczas karany,

Dowód: karta karna k. 65

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia przestępstwa wyjaśnił, że rzeczywiście zamieścił w Internecie ogłoszenia o zamianie telefonów, że uzyskał telefon N. (...), ale wywiązał się z umowy bo telefon przesłał pokrzywdzonemu, nie ma tylko potwierdzenia, bo zagubił, a o tym, że telefon nie dotarł dowiedział się dopiero przesłuchiwany przez policję w sierpniu 2012 r. Wyjaśnieniom oskarżonego dano wiarę tylko w zakresie w jakim pokrywają się one z ustalonym stanem faktycznym, a to że umieścił ogłoszenie, że otrzymał telefon od pokrzywdzonego. Za niewiarygodne uznano jego wyjaśnienia w tym zakresie, że nie było jego zamiarem oszukania pokrzywdzonego. Świadczy o tym okoliczność, że nie reagował na maile od pokrzywdzonego wysłane kilka dni po zawarciu umowy, a skontaktował się kilka miesięcy później zapewniając, że telefon wysłał. Wyjaśnienia oskarżonego, że zagubił dowód nadania i nie pamięta urzędu pocztowego z jakiego wysłał paczkę też są niewiarygodne, w sytuacji zawierania umów za pośrednictwem Internetu, gdzie przedmiot umowy przesyłany jest pocztą normalnym jest, że osoba -dla zabezpieczenia własnego interesu - zachowuje dowód nadania przesyłki. W ocenie Sądu, gdyby oskarżony dokonał przesłania telefonu, miałby dowód jego nadania przynajmniej w momencie, gdy pokrzywdzony się z nim pierwszy raz kontaktował, gdyż było to zaledwie trzy dni po zawarciu umowy. Całkowicie niewiarygodne zaś jest, że oskarżony nie pamięta placówki pocztowej w jakiej dokonał wysyłki. Czynności tego rodzaju nie są przecież codzienne, rutynowe, oczywistym jest, że oskarżony gdyby rzeczywiście wysłał telefon, pamiętałby okoliczności temu towarzyszące, gdzie tego dnia był, z którego urzędu zwykle korzysta itp. i chociażby na tej podstawie mógł odtworzyć w którym urzędzie, ewentualnie w jednym z wytypowanych kilku, paczkę nadał.

Za w pełni wiarygodne uznano zeznania świadka K. F., zeznawał jednoznacznie i pewnie. Żadnych wątpliwości Sądu nie budziły zeznania pokrzywdzonego J. J. (1), podał on logicznie przebieg zdarzeń związanych z zawarciem umowy, a także dotyczących jego kontaktów z oskarżonymi. Nie znał wcześniej oskarżonego, nie miał żadnych powodów, by bezpodstawnie oskarżać go o oszustwo.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd uznał, że oskarżony swoim zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona występku z art. 286 par. 3 k.k.

W ocenie Sadu oskarżony zamieszczając ogłoszenie od razu zmierzał do tego by doprowadzić osobę, która odpowie na ogłoszenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci telefonu, gdyż nie zamierzał się z umowy wywiązać. Świadczy o tym chociażby zachowanie oskarżonego już po tym jak otrzymał telefon, początkowo nie kontaktował się z pokrzywdzonym, potem przez długi okres zapewniał go, że się z umowy wywiąże, czego nie uczynił. Sąd przyjął wypadek mniejszej wagi uwzględniając niską wartość przedmioty przestępstwa.

Wymierzając oskarżonemu karę uwzględniono jako okoliczność zaostrzającą wymiar kary nagminność tego rodzaju przestępstw popełnianych przy zawieraniu umów za pośrednictwem Internetu. Jako okoliczność łagodzącą uwzględniono młody wiek oskarżonego, który jest sprawcą młodocianym, jego dotychczasowy sposób życia, nie był karany, jak wynika z akt w chwili czynu pracował, na moment sporządzenia aktu oskarżenia był zatrudniony na okres próbny. Sąd uznał, że z uwagi na charakter sprawy nie ma konieczności wymierzania oskarżonemu kary pozbawienia wolności, nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, sytuacja materialna oskarżonego nie pozwala na orzeczenie kary grzywny, gdyż Sąd nie dysponował informacją o wysokości uzyskiwanych przez niego dochodów. W tej sytuacji orzeczono karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin. Zdaniem Sądu zachodzą warunki do warunkowego zawieszenia wykonania kary,

zadecydowały o tym okoliczności wymienione jako mające łagodzący wpływ na jej wymiar. W ocenie Sądu taka kara wdroży oskarżonego do poszanowania porządku prawnego a wymierzeniu kary tego rodzaju i w tej wysokości nie sprzeciwia się też wzgląd na społeczne oddziaływanie kary, w szczególności, że orzeczono obowiązek naprawienia szkody.

Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania albowiem zdaniem Sądu nie miał możliwości poniesienia kosztów postępowania w tym opłaty.